

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/228/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825201823
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5825201823.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom u otca, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matky - B. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. C., prechodne pobytom D. XXXX/XX, XXX XX D. a otca - E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. XX/XX, G., v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci nahradenia súhlasu matky so psychologickou terapiou u maloletej, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/74/2025-32 zo dňa 06. augusta 2025, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým udelil otcovi súhlas namiesto matky s realizáciou psychologickéj terapie u maloletého dieťaťa A. B., u klinickej psychologičky B. H. I., E. XXX, XXX XX G., vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie poukázal na návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol doručený súdu dňa 23.07.2025, na jeho odôvodnenie, Správu kolízneho opatrovníka zo dňa 31.07.2025 a za aplikácie ust. § 2 ods. 1, Čl. 4, § 360 ods. 1 CMP, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 332 ods. 1 CSP, Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho uznesenia.

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie poukázal na inštitút neodkladného opatrenia s tým, že jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, alebo už v začatí konaní, nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má predbežný charakter. Základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je, aby účastník osvedčil uplatňovaný nárok a preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa.

4. Súd prvej inštancie mal preukázané, že naposledy bolo právoplatne rozhodnuté vo veci osobnej starostlivosti o maloletú A. B. rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/73/2022 zo dňa 09.01.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/100/2024 zo dňa 05.09.2024, ktorými maloletá A. B. bola zverená do osobnej starostlivosti otca s právom oboch rodičov zastupovať

maloletú a spravovať jej majetok. Zo záverov Znaleckého posudku č. 9/2023 B. J. B., znalca v odbore psychológia, odvetvie poradenská psychológia vyhotoveného v rámci konania sp.zn. 4P/73/2022 vyplynulo, že maloletá A. je dlhodobo vystavená traumatickým udalostiam a v budúcnosti bude v jej prípade s vysokou pravdepodobnosťou nutné absolvovať psychoterapiu, prípadne inú formu odbornej pomoci, ktorá jej umožní spracovať všetky udalosti, ktorým bola vystavená a zabezpečiť, aby si dokázala vytvárať zdravé vzťahové väzby ako so svojimi rodinnými príslušníkmi, tak rovesníkmi či potenciálnymi partnermi. Komunikácia medzi rodičmi je narušená, resp. vôbec spolu nekomunikujú, a to ani ohľadom ich maloletej dcéry. Otec maloletej má obavy a záleží mu na zdravotnom stave svojej dcéry. Maloletá A. pred kolíznym opatrovníkom sama vyjadrila, že si praje chodiť ku klinickej psychologičke, bude rada, keď sa bude môcť porozprávať o konkrétnych situáciách ktoré ju ťažia. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že je v záujme maloletej, aby navštevovala klinickú psychologičku za účelom terapie. Z vyjadrení znalca B. J. B., ale aj zo svojej rozhodovacej činnosti mal osvedčené, že maloleté dieťa v minulosti zažilo viacero traumatizujúcich udalostí a výrazných zmien vo svojom živote (zmena výchovného prostredia, zmena bydliska, zmena základnej školy). Je nepochybné, že na spracovanie týchto udalostí bude v záujme maloletého dieťaťa, aby mu bola poskytnutá odborná pomoc vo forme psychoterapie u klinickej psychologičky. Realizácia odbornej terapie u klinického psychológa je dôležitá a v súčasnej situácii nevyhnutná, kedy sama maloletá vyjadrila, že si praje chodiť ku klinickej psychologičke. Z dôvodu prežitých udalostí maloletou a neschopnosti (neochoty) rodičovskej komunikácie zo strany matky a spolupráce v záujme ich dieťaťa je potrebné začať s poskytovaním terapie maloletej čo najskôr, teda neodkladne, je teda dôvodný návrh na jeho zabezpečenie formou vykonateľného neodkladného opatrenia.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 55 CMP.

6. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletej v podaní doručenom súdu dňa 11.09.2025 (č.l. 41 súdneho spisu) spolu s doplnením odvolania doručenom súdu dňa 12.09.2025 (č.l. 48 súdneho spisu), ako aj doplnením odvolania doručenom súdu dňa 12.09.2025 (č.l. 61 súdneho spisu), doplnením odvolania doručenom súdu dňa 12.09.2025 (č.l. 76 súdneho spisu). V odvolaní matka uviedla, že psychologické vyšetrenie, psychologická terapia a poradenstvo sa realizuje len s písomným informovaným súhlasom oboch zákonných zástupcov. Uviedla, že nedala písomný informovaný súhlas psychologičke, aby dňa 04.11.2024 vyšetřila jej dcéru A., nikto ju z uvedených osôb neinformoval o tom, že dňa 04.11.2024 bude vyšetřená touto psychologičkou jej dcéra A., nikto ju neinformoval ani o tom, aký bol výsledok tohto ich zneužívania právomoci verejného činiteľa, ignorovania jej práv, ignorovania práv jej dcéry. Matka ďalej uviedla, že E. B. nedoložil žiaden dôkaz a nepočula to ani z úst jej dcéry A., na základe čoho je potrebná jej psychologická terapia. Z vyjadrenia pedopsychiatrov a pedopsychológov na základe vyššie uvedených dôkazov psychiatrické vyšetřenie je potrebné u E. B. a ďalších. V ďalšom spochybnila znalecký posudok vypracovaný znalcom J. B. v konaní, v ktorom sa rozhodovalo ohľadne úpravy práv a povinností k maloletej. E. B. ju neinformoval, nekomunikuje s ňou, aké problémy má s ním dcérka A. už desať mesiacov na adrese v G., aké problémy má dcérka v Základnej škole G., aké problémy má dcérka s jeho partnerkou K. F., prípadne s ktorými osobami má dcérka v G. problémy a aké problémy. Nestačí, že E. B. píše za dcérku. Psychologička I. matke neposlala dôkaz o tom, na základe čoho je psychologická terapia dcéry nevyhnutná. Nestačí napísať iba, že je nevyhnutná. Dôvody, že otec tvrdí, že dcérka potrebuje psychologickú terapiu v potrebe nadviazať hlbšie kamarátske vzťahy a širšou spoločnosťou, nie je dôkazom na to, že dcérka potrebuje psychologickú terapiu. E. B. nedoložil konkrétne mená osôb, s ktorými je dcérka povinná nadviazať kamarátske vzťahy a problém nadviazať hlbšie kamarátske vzťahy. Kolízna opatrovníčka neinformovala matku, že dňa 30.07.2025 bude vykonaný pohovor s dcérkou a nedoložila dôkazy, na základe čoho nevysvetlila dôvod matke a nedoložila zákon, že urobila z dcéry polosirotu a ignoruje práva matky. Matka nepočula z úst dcéry A., že súhlasí so psychologickou terapiou a aké má problémy s E. B. a jeho rodinou a Základnou školou G.. Matka uviedla, že trvá na tom, aby súd vydal rozsudok, nariadil pojednávanie, predvolal všetkých svedkov, odmietol nepreskúmateľný nezákonný dôkaz, a to posudok znalca J. B., neudelil súhlas otcovi namiesto matky s realizáciou psychologickú terapiu u psychologičky H. I. s tým, že súd má nariadiť psychologickú terapiu E. B., má nariadiť znalcovi J. B., aby zaplatil za škodu matke a jej dcére, za nezákonný, nepreskúmateľný posudok, súd nariaďuje vyšetřenie duševného stavu B. L., F. M., J. B. a súd dcéru A. B. zveruje do osobnej starostlivosti matky B. A. B.. V doplnení odvolania matka sa vyjadrovala opätovne hanlivo vo vzťahu k zákonnej sudkyňi, ktorá vo veci rozhodovala, vo vzťahu ku

kolíznej opatrovníčke, vo vzťahu k znalcovi s tým, že uviedla, že trvá na okamžitom stretnutí s dcérou A., keďže vraj potrebuje psychologickú terapiu a vraj je to jej životu a zdraviu potrebné, chce si vypočuť z jej úst, aké problémy má s E. B. a jeho rodinou, prípadne s cudzími osobami, s ktorými ju E. B. núti vytvárať si vzťahy, chce ju objasniť, chce od nej počuť po 14 mesiacoch zakazovania vzťahu ako sa má, chce jej dať darčeky.

7. Postupom súdu prvej inštancie bolo predmetné odvolanie zaslané na vyjadrenie otcovi maloletej, ako aj kolíznemu opatrovníkovi, títo sa k odvolaniu nevyjadrili.

8. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote matkou maloletej, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým otec žiadal udeliť súhlas namiesto matky s realizáciou psychologického terapie u maloletého dieťaťa A. B., u klinickej psychologičky B. H. I., E. XXX, XXX XX G..

11. Odvolací súd v súlade so závermi súdu prvej inštancie mal za to, že bola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov ako podmienka nariadenia neodkladného opatrenia vyplývajúca z jednoznačnej formulácie § 325 ods. 1 CSP (stanovuje všeobecný rámec inštitútu neodkladného opatrenia vzťahujúci sa aj na neodkladné opatrenie nariadené podľa CMP), podľa ktorého neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých je neodkladné opatrenie prostriedkom ochrany zjavne ohrozených dôležitých záujmov maloletého dieťaťa, ktorého použitie prichádza do úvahy v prípadoch, ak riešenie situácie dieťaťa neznesie odklad a logicky, ak nariadené opatrenie je spôsobilé ohroziť záujmy maloletého odstrániť, či zmierniť. Súhlasí teda možno s odvolateľkou v tom, že prvoradá je záujem maloletého, avšak s tým, že musí byť daná požiadavka aj na okamžitú nápravu nežiadúceho stavu, ktorá je úzko spätá s dôležitosťou ohrozeného záujmu. Potreba úpravy právnych pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti, reálne vyhodnotenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia.

12. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä:

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

13. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

14. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

15. Rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia v rovnakom rozsahu (pokiaľ niektorý z nich nebol v týchto právach obmedzený, alebo mu neboli odňaté, či pozastavené), čo však nie je súdený prípad. Obsahom týchto práv a povinností je starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, jeho zastupovanie a správa majetku, pričom rodičia musia vždy postupovať pri výkone tak, aby chránili záujmy svojho dieťaťa. Zákon rozlišuje medzi tzv. bežnými vecami súvisiacimi s výkonom rodičovských práv a povinností a podstatnými vecami. Z § 35 Zákona o rodine vyplýva, že pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Podstatným rozhodnutím vo veci maloletého dieťaťa treba rozumieť také rozhodnutie rodiča, ktoré svojím obsahom a dôsledkami výrazne zasahuje do výkonu rodičovských práv a povinností

druhého rodiča, súčasne má výrazný vplyv na záujem samotného dieťaťa. Pri rozhodovaní rodičov o bežných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sa podľa zákona nevyžaduje dohoda rodičov (i keď sa predpokladá) a každý z rodičov môže vykonávať v týchto bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám a prijímať v týchto veciach rozhodnutia bez vyžadovania súhlasu druhého rodiča. Pokiaľ však ide o podstatné veci súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností, a to aj keď rodičia spolu nežijú a dieťa je zverené jednému z nich, tu sa vyžaduje, aby sa rodičia dohodli a pokiaľ to nie je možné, ktorýkoľvek z rodičov môže podať na súd návrh, keby dohoda rodičov o tejto podstatnej veci, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, bude v zmysle § 35 Zákona o rodine nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení Zákona o rodine. Ide najmä o záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého dieťaťa týkajú. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

16. V prípade výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. nastala nezhoda rodičov v otázke súhlasu na zabezpečenie realizácie psychologickkej terapie, ktorú otázku nemožno považovať za bežnú vec a keďže zákonnými zástupcami maloletej sú obidvaja rodičia, je nevyhnutný súhlas ich oboch. Z obsahu spisu je zrejmé, že komunikácia medzi rodičmi nie je žiadna, ich názory na psychologickú terapiu sú rozdielne, čo vyplýva z odvolania matky proti nariadenému neodkladnému opatreniu. Pokiaľ nedošlo k dohode rodičov o takejto podstatnej otázke, rozhodne na návrh jedného z rodičov súd. Súd pri rozhodovaní musí vychádzať zo základného kritéria, ktorým je záujem maloletého dieťaťa.

17. Úlohou súdu bolo posúdiť, či je osvedčené, že bez navrhovanej úpravy pomerov sú práva účastníkov – v tomto prípade najmä maloletej bezprostredne ohrozené, teda, že existuje naliehavá potreba vydať neodkladné opatrenie. V danom prípade odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel po preskúmaní spisu k záveru, že podstatným cieľom, ktorý nielen súdy, ale i otec, sledujú svojimi návrhmi, je urgentné zabezpečenie adekvátnej starostlivosti maloletej z hľadiska jej psychického zdravia. Predpokladom realizácie psychologickkej terapie je súhlas obidvoch rodičov, vzhľadom na nespoluprácu matky a jej nesúhlasu nielen súd prvej inštancie, ale aj odvolací súd dospeli k záveru, že postoj matky priamo ohrozuje maloleť. V záujme opakovania odporúčanej odbornej psychologickkej intervencie a nastavenia psychologickkej terapie v prospech maloletej bol, podľa odvolacieho súdu, vyriešený súdom prvej inštancie sledovaný cieľ nariadením neodkladného opatrenia udelením súhlasu s realizáciou psychologickkej terapie u maloletej A. u klinickej psychologičky B. H. I. a nie zásahom do práv a povinností druhého rodiča v nenáležitom režime neodkladného opatrenia. Prvoradou a základnou úlohou súdu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia týkajúceho sa starostlivosti o maloleté dieťa je poskytnutie provízornej ochrany oprávneným záujmom dieťaťa v rámci zákonom stanovených procesných lehôt zabezpečujúcich rýchly zásah do pomerov účastníkov. Ochrana oprávnených záujmov maloletého dieťaťa musí byť vždy uprednostňovaná pred osobnými záujmami rodičov, prípadne iných osôb a v odôvodnených prípadoch vykonaná i v rozpore s ich vôľou. Skutočnosti osvedčené znaleckým posudkom, vyjadreniami B. J. B., ale aj z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu (odvolacie konanie vo veci zmeny osobnej starostlivosti, o zákaze styku maloletej s matkou) bolo rovnako osvedčené, že nastavenie adekvátnej psychickej terapie je v záujme a v prospech maloletej. K tvrdeniam matky o potrebe vypočutia maloletej odvolací súd poukazuje na to, že samotná maloletá bola vypočutá kolíznym opatrovníkom a vyjadrila sa, že chce chodiť ku klinickej psychologičke, nakoľko sa bude môcť porozprávať o konkrétnych situáciách, ktoré ju ťažia v dôsledku viacerých traumatizujúcich udalostí a výrazných zmien v jej živote – zmena výchovného prostredia, zmena bydliska, zmena základnej školy. Za takéhoto stavu odvolací súd musel uzavrieť, že bola osvedčená naliehavá potreba okamžitej neodkladnej úpravy, pretože takúto potrebu toto skrátené dokazovanie potvrdilo.

18. S prihliadnutím na uvedené závery odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, a preto, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v súvisiacom výroku II. o trovách prvoinštančného konania (v celom rozsahu), v odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, resp. doplnení a zdôraznení správnosti napadnutého rozhodnutia a ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania spojených s konaním o nariadenie neodkladného opatrenia bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP odvolacím súdom tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).